

mere ind paa. Med Hensyn til Tyre mene vi i Overensstemmelse med Flertallets Forslag, at det vil være overflødig at sætte det særligt ind, da det jo kommer ind under § 10 om Tuberkulose, saa vi ikke behøve at paabyrde Eieren særlig Gene. Med Hensyn til Orner er det vanskeligt at konstatere Sygdommen; hvis man fastholder Lovforslaget; bliver der ved Udgifter til Dyrlægeatferter lagt en ny Byrde paa Jordbruget, og det vil bevirke, at det for enhver Husmand bliver en betydelig Sag at faae deres Dyr drøgtige. Nu er det sikker, at den mindre Jordbruger uden videre Udgifter kan gaa til den større og faae sine Husdyr løbne, navnlig Søer og Køer; men bliver dette vedtaget, er der Mange, som ville forbyde deres Tyres og Orners Brug, fordi de ikke ville have denne Indblanding af det Offentlige, og jeg tror ikke heller, at den er nødvendig. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 16 er den høitærede Minister stærkt imod det 3die Stykke. Det lyder saaledes: „Saafernt et Kreatur af Dyrlægen (jvfr. § 12) mistænkes for at være tuberkelshgt, og som saadant brændes paa Huden, skal dog Eieren være berettiget til at fordrø Dyret nedslaaet strax, og saafremt da Dyret befindes ikke at være tuberkelshgt, at faae det erstattet af Statskassen.“ Det er dog en Selvfølge. Der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt man skal brænde Dyrene, og med Hensyn dertil vil jeg alfsaa svare det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at det kan der være Spørgsmaal om. Det ærede Medlem er ligesom Ministeren imod denne Bestemmelse, navnlig saaledes som det er udtrykt i Vædringsforslaget under Nr. 22, hvor der staar: § 6te Uind efter „læge.“ indsættes: „Forefindes et tuberkelshgt Kreatur, da brændes det paa Huden, dog med Forbehold af Eieren's Ret til øieblikkelig Nedslagning og eventuel Erstatning i Henhold til § 10 B. c.“ Dette Punktum, som jeg læste op, er det, Ministeren er imod, det forekommer mig dog, at hvis man gaar ind paa, at Dyret skal udpeges som mistænkeligt, hvis det skal forbydes at sælge det uden til Fædning eller Slagning, maa det være Eieren's Ret at sige, hvis han mener, at det ikke feiler Noget: Slaa det ned strax, det tillader jeg gjerne, naar jeg blot ikke skal have det daarlige Dyr, men hvis det saa ikke feiler Noget, skal det Offentlige fuldt erstatte mig det. Gaar derimod det Offentlige hen og siger: Vi berøve Dyret dets Værdi ved at erklære det for tuberkelshgt, maa Manden, som jeg udtalte, have Lov til at sige: Slaa det kun ned. Hvis det er tuberkelshgt, bærer jeg Tabet, men hvis ikke, maa det Offent-

lige bære Tabet. Jeg synes, at det er berettiget at sige saaledes, men noget Andet er, om det er rigtigt, hvad Flertallet har foreslaaet med Hensyn til at brænde Dyret paa Huden. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds er imod det, men jeg vil dog bede ham lægge Mærke dertil, før jeg nærmere gaar ind paa det Spørgsmaal, at Hovedpointet i § 22 er ikke, at Dyrene skulle brændes paa Huden, men Pointet i § 22 er det, at naar et Dyr af det Offentlige betegnes som tuberkelshgt, og derigjennem berøves sin Værdi, saa bør, som jeg sagde, Eieren have Ret til at sige: Bevis at Dyret er shgt. Jeg tillader gjerne, at man slaar det ned, og viser det sig saa, at det er shgt, maa jeg bære Tabet, men er det ikke shgt, maa det Offentlige bære Tabet; det er Hovedprincippet; om Dyret skal brændes paa Huden eller ikke, det er en Biting. Vi have ment det rigtigt, at det brændes, saasnart Dyrlægen siger, at det er tuberkelshgt, ikke blot for at forhindre, at det kommer ud, og for at Eieren ikke skal kunne sælge det som sundt, men ogsaa i vedkommende Eiers egen Interesse. Sæt at en Dyrlæge kommer paa Markedet — Amtmanden kan jo paabyrde, at Dyrlægen skal være tilstede paa Markederne — og han saa peger Koen ud som shg og forbyder at afhænde den! Nu kan saa Eieren i Kraft af dette forelagte Forslag sige: Jeg vil have den slaaet ned. Nu kan den ganske vist ikke slaas ned lige strax, men i Eieren's Interesse er det, at han faar konstateret, at det og det Dyr er det forbudt ham at sælge, og at han saa kan henvende sig til vedkommende Autoriteter og faae det slaaet ned; det er ligesaa meget i Eieren's som i det Offentliges Interesse, at man kan gjøre det. Jeg skal hermed slutte, idet jeg, som sagt, anbefaler de to af Mindretallet stillede Vædringsforslag under Nr. 12 og Nr. 19, men iøvrigt haaber jeg, at det høie Thing vil tage imod Flertallets Vædringsforslag. Jeg maa dog endnu overfor det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds gjøre en Bemærkning med Hensyn til hans Vædringsforslag. Han sagde, at dette er til Fordel for de Store og til Skade for de Smaa. Jeg sympathiserer fuldstud med den Tanke, at man skal slaa ned overalt og godtgjøre den fulde Værdi, fordi det vil være godt at komme til Ende med denne Sygdom, og jeg tror, at den vil kunne bekæmpes i saa Nar. Men paa den anden Side tror jeg ikke, at vi faae den høitærede Minister med dertil, vi have jo prøvet derpaa. Jeg tror ikke, vi kunne faae det gennemført, og jeg er af den Mening, at saaledes som Flertallet har stillet sine Vædringsforslag, kan